

“พุทธมนต์”

(ฉบับย่อ)

พุทธมนต์ (ฉบับย่อ)

วัดเวฬุวัน อ.ทองผาภูมิ จ.กาญจนบุรี
วัดป่ามณีกาญจน์ อ.บางกรวย จ.นนทบุรี
วัดสวนป่าสิริธโร อ.วังน้ำเขียว จ.นครราชสีมา
วัดป่าแก้วกุลเจริญ อ.ทองผาภูมิ จ.กาญจนบุรี
วัดป่ากุลสุวรรณ อ.เมือง จ.กาญจนบุรี

โทรศัพท์ส่วนกลาง ๐-๒๔๔๙-๒๒๓๔ โทรสาร ๐-๒๔๔๙-๒๐๙๖

การสวดมนต์

คำว่า “มนต์” มาจากคำเต็มว่า “พุทธมนต์” ซึ่งหมายถึงพระธรรมคำสั่งสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ดังนั้นการสวดมนต์ก็คือ การสาธยาย-พระธรรมคำสั่งสอนของพุทธองค์นั่นเอง

ความเป็นมาของการสวดมนต์นั้น เริ่มต้นมาจากความพยายามในการจดจำคำสั่งสอนของพระพุทธรองค์ของบรรดาพระอริยสาวกในครั้งพุทธกาล พระสาวกจะช่วยกันจดจำพระธรรมคำสอนแล้วถ่ายทอดสู่ศิษยานุศิษย์ของตน กล่าวคือ ครูฟังมาจากพระพุทธรเจ้า นำมาเล่าให้ศิษย์ฟัง ศิษย์จำคำบอกเล่าของครู แล้วนำไปสวดสาธยายจนจำได้ขึ้นใจ รักษาไว้แล้วจึงถ่ายทอดต่อให้คนอื่น ๆ ในสำนักวิธีสืบทอดพระธรรมคำสอนแบบนี้เรียกว่า “มุขปาฐะ” คือ สืบทอดกันมาด้วยปากต่อปากโดยตรง ไม่ใช่ตัวหนังสือ

ในเวลาต่อมาก็ค่อยๆ พัฒนาขึ้น มีการแบ่งความรับผิดชอบกันทรงจำอย่างชัดเจน จนกระทั่งนำมาสู่การรวบรวมคำสอนของพระพุทธรเจ้าออกเป็นหมวดหมู่และชักซ้อมทบทวนกันจนลงตัว กลายเป็น “พระไตรปิฎก” ในระยะแรกพระไตรปิฎกก็ยังคงถ่ายทอดต่อกันมาโดยการท่องจำปากเปล่าแล้วสืบทอดกันมาตามลำดับ เมื่อพระพุทธศาสนาเผยแผ่ไปยังประเทศใด วัฒนธรรมการทรงจำสาธยายธรรมนี้ก็ติดตามไปด้วย จนกลายเป็นกิจวัตรของพระภิกษุสามเณร โดยเราเรียกกิจกรรมนี้ว่า “การทำวัตรสวดมนต์”

ในประเทศไทย พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้ทรงตั้งธรรมเนียมมัสการพระเข้าคำ ที่เรียกว่าทำวัตรเช้า ทำวัตรค่ำ และทรงพระราชนิพนธ์ทสวดเป็นภาษาบาลีไว้หลายบทซึ่งยังคงใช้สวดแพร่หลายมาจนถึงปัจจุบันนี้

จากที่กล่าวมา สรุปได้ว่าการสวดมนต์ก็คือการทรงจำสืบทอด ถ่ายทอด เรียนรู้ พระธรรมคำสั่งสอนของพระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้านั่นเอง การสวดมนต์ที่กล่าวกันว่ามีอานิสงส์มากก็เพราะว่าสิ่งที่สวดล้วนเป็นหลักธรรมสำคัญของพระพุทธรองค์ทั้งสิ้น ถ้าผู้สวดมีความรู้ความเข้าใจในสิ่งที่สวดด้วย การสวดมนต์ก็จะเป็นการเจริญปัญญาให้กับผู้สวดอีกด้วย

การสวดสาธยายธรรมมีประโยชน์หลายประการ
ในพระไตรปิฎกก็ได้ระบุถึงประโยชน์ที่จะได้รับไว้ดังนี้

1. เข้าใจอรรถ เข้าใจพระธรรมคำสอนอย่างแจ่มกระจ่าง
2. เกิดปรามोध์ (ความรื่นเรึงเบิกบานใจ)
3. เกิดปีติ (ความอิ่มเอิบใจ)
4. กายสงบระงับ
5. มีความสุข
6. จิตเป็นสมาธิ
7. เป็นเหตุแห่งวิมุตติ (ความหลุดพ้นจากกิเลส)

ที่มา : พระไตรปิฎกและอรรถกถาแปล ฉบับมหาจุฬาราชวิทยาลัย เล่มที่ ๓๖ พระสูตรตันตปิฎก
อังคุตตรนิกาย ปัญจกนิบาต วิมุตติสูตร

สารบัญ

๑.	คำกราบพระรัตนตรัย	๗
๒.	ชุมนุมเทวดา (สະมนัตา...)	๘
๓.	บุพพะภาคะณะมะการะ (นะโม ตัสสะ...)	๙
๔.	สละณะคะมะนะปาฐะ (พุทัง आयुวัฑฒะนัง...)	๑๐
๕.	สัจจะกิริยะคาถา (นัตถิ เม...)	๑๑
๖.	วิปัสสนาภูมิปาฐะ (ปัญจักขันธา...)	๑๒
๗.	ปะฏิจะสะมุปปาทะปาฐะ (อะวิชาปัจจะยา...)	๑๓
๘.	นะโมการะอัฐฐะกะคาถา (นะโม อะระหะโต สัมมา...)	๑๔
๙.	บทขัดัมมะจักกัปปะวัตตะนะสูตร (อะนุตตะรัง...)	๑๕
๑๐.	บทธัมมะจักกัปปะวัตตะนะสูตร (เอวัมเม สุตัง...)	๑๕
๑๑.	มังคะละสูตร (พะหูเทวา...)	๒๑
๑๒.	อะนุสสะระณะปาฐะ (อิติปิโส...)	๒๓
๑๓.	พุททะชะยะมังคะละคาถา (พาหุง สะหังส...)	๒๔
๑๔.	ชะยะปะริตร (มะหาการุณิกโก นาโถ...)	๒๗
๑๕.	อังคลิมาละปะริตร (ยะโตหัง ภาคินี...)	๒๙
๑๖.	โพชฌังคะปะริตร (โพชฌังโก...)	๓๐
๑๗.	ชัยยะมงคลคาถา (บทสวดชัยนัย) (นะโมเม พุททะ เตชัสสา...)	๓๒
๑๘.	คำไหว้บารมี ๓๐ ทัส (ปาละมี ๓๐ ทัส) (ทานะ ปาละมี...)	๓๕
๑๙.	คาถาโพธิบาท (บุรพารัสมิง...)	๓๗
๒๐.	อิมัสสมิง มงคลจักรวาล (อิมัสสมิง มงคลจักรวาล ทั้ง ๘ ทิศ...)	๓๙
๒๑.	สัkkกัตฺวา (สัkkกัตฺวาพุททะ...)	๔๐
๒๒.	อะระยะปะริตร (ยันทุนนิมิตตัง...)	๔๑
๒๓.	เทวะตาอุโยชะนะคาถา (ทุกข์ปิตตา...)	๔๒
๒๔.	นักขัตตะยักกะภูตานัง	๔๓
๒๕.	อนุโมทนาวิธี	๔๓
๒๖.	มงคลจักรวาลน้อย	๔๕

คำกราบพระรัตนตรัย

อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ

กะคะวา,

พุทธัง กะคะวันตัง อะภิวาเทมิ.

สัฎฐากขาโต กะคะวะตา ธัมโม,

ธัมมัง นะมัสสามิ.

สุปะฏิปันโน กะคะวะโต

สาวะกะสังโฆ,

สังฆัง นะมามิ.

พระผู้มีพระภาคเจ้าเป็นพระอรหันต์

ดับเพลิงกิเลสเพลิงทุกข์สิ้นเชิง

ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง

ข้าพเจ้าอภิวาทพระผู้มีพระภาคเจ้า

ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน

(กราบ ๑ ครั้ง)

พระธรรมเป็นธรรมที่พระผู้มีพระภาคเจ้า

ตรัสไว้ดีแล้ว

ข้าพเจ้านมัสการพระธรรม

(กราบ ๑ ครั้ง)

พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า

ปฏิบัติดีแล้ว

ข้าพเจ้านอบน้อมพระสงฆ์

(กราบ ๑ ครั้ง)

ชุมนุมเทวดา

สระรัชชัง สะเสนัง สะพันธุ์ นะรินทัง,
ปะริตตานุกาโว สะทา รักขะตุติ,
พระริตวานะ เมตตัง สะเมตตา ภาทันตา,
อะวิกขิตตะจิตตา ปะริตตัง ภาณันตุ,

- สะมันตา จักกะวาฬะสุ อัครัคัจฉันตุ เทเวตา,
สัทธัมมัง มุนิราชัสสะ สุณันตุ สัคคะโมกขะกัง,
สัคเค กาเม จะ รูปะ คิริสีขะระตะณู จันตะลิกเข วิมานะ,
ทีเป รัฏฐะ จะ คาเม ตะรุวะนะคะหะเน เคหะวัตถุมหิ เขตเต,
ภุมมา จายันตุ เทวา ชะละละละวิสะเม ยักขะคันธัพพะนาคา,
ติฏฐันตา สันติเก ยัง มุนิวัระวะจะนัง สาธะโว เม สุณันตุ.
ธัมมัสสะวะนะกาโล อะยัมภะทันตา,
ธัมมัสสะวะนะกาโล อะยัมภะทันตา,
ธัมมัสสะวะนะกาโล อะยัมภะทันตา.

หมายเหตุ : ถ้าเป็นพระราชพิธี ขึ้นตั้งแต่ สระรัชชัง สะเสนัง เป็นต้นไป
ถ้าสวดสังโยค ในพิธีสามัญ มักขึ้นตั้งแต่ พระริตวานะ เมตตัง สะเมตตา เป็นต้นไป
หรือขึ้น สัคเค กาเม ก็ได้
ถ้าสวดมคธ ขึ้น สะมันตา จักกะวาฬะสุ เป็นต้นไป

ปุพพะภาคะนะมะการะ

(กล่าวนำ) หันทะ มะยัง พุทธัสสะ ภาคะวะโต ปุพพะภาคะนะมะการัง
กะโรมะ เส.

เชิญเถิดพวกเราทั้งหลายทำความนอบน้อม อันเป็นส่วนเบื้องต้นแด่
พระผู้มีพระภาคเจ้าเถิด.

(รับ) นะโม ตัสสะ ภาคะวะโต, ขอนอบน้อมแด่พระผู้มีพระภาคเจ้า

พระองค์นั้น

อะระหะโต,

ซึ่งเป็นผู้ไกลจากกิเลส

สัมมาสัมพุทธัสสะ.

ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง

(กล่าว ๓ ครั้ง)

สระณะคะมะนะปาฐะ

(กล่าวนำ) หันทะ มะยัง ติสระณะคะมะนะปาฐัง ภาณามะ เส.

(รับ) พุทธีง สะระณัง คัจฉามิ, ข้าพเจ้า ถือเอาพระพุทธเจ้าเป็นสรณะ

ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ, ข้าพเจ้า ถือเอาพระธรรมเป็นสรณะ

สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ, ข้าพเจ้า ถือเอาพระสงฆ์เป็นสรณะ

ทุติยัมปิ พุทธีง สะระณัง คัจฉามิ, แม้ครั้งที่ ๒

ข้าพเจ้าถือเอาพระพุทธเจ้าเป็นสรณะ

ทุติยัมปิ ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ, แม้ครั้งที่ ๒

ข้าพเจ้าถือเอาพระธรรมเป็นสรณะ

ทุติยัมปิ สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ, แม้ครั้งที่ ๒

ข้าพเจ้าถือเอาพระสงฆ์เป็นสรณะ

ตะติยัมปิ พุทธีง สะระณัง คัจฉามิ, แม้ครั้งที่ ๓ ข้าพเจ้าถือเอาพระพุทธเจ้าเป็นสรณะ

ตะติยัมปิ ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ, แม้ครั้งที่ ๓ ข้าพเจ้าถือเอาพระธรรมเป็นสรณะ

ตะติยัมปิ สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ, แม้ครั้งที่ ๓ ข้าพเจ้าถือเอาพระสงฆ์เป็นสรณะ

หมายเหตุ : ถ้าวัดต่ออายุใช้

พุทธีง อายุวัฏฏะนัง (เต) ชีวิตัง ยาวะนิพพานัง สะระณัง คัจฉามิ.

ธัมมัง อายุวัฏฏะนัง (เต) ชีวิตัง ยาวะนิพพานัง สะระณัง คัจฉามิ.

สังฆัง อายุวัฏฏะนัง (เต) ชีวิตัง ยาวะนิพพานัง สะระณัง คัจฉามิ.

สัจจะกิริยาคาถา

(กล่าวนำ) หันทะ มะยัง สัจจะกิริยาคาถาโย ภาณามะ เส.

(รับ) นัตถิ เม สรรณัง อัญญัง,	ที่พึ่งอื่นของเราไม่มี
พุทโธ เม สรรณัง วะรัง,	พระพุทธเจ้าเป็นที่พึ่งอันประเสริฐของเรา
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ,	ด้วยกล่าวอ้างความสัตย์ความจริงนั้น
โสตถิ เต* โหตุ สัพพะทา.	ขอความสวัสดีจงมีแก่ท่าน ในกาลทุกเมื่อ.
นัตถิ เม สรรณัง อัญญัง,	ที่พึ่งอื่นของเราไม่มี
ธัมโม เม สรรณัง วะรัง,	พระธรรมเป็นที่พึ่งอันประเสริฐของเรา
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ,	ด้วยกล่าวอ้างความสัตย์ความจริงนั้น
โสตถิ เต* โหตุ สัพพะทา.	ขอความสวัสดีจงมีแก่ท่าน ในกาลทุกเมื่อ.
นัตถิ เม สรรณัง อัญญัง,	ที่พึ่งอื่นของเราไม่มี
สังโฆ เม สรรณัง วะรัง,	พระสงฆ์เป็นที่พึ่งอันประเสริฐของเรา
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ,	ด้วยกล่าวอ้างความสัตย์ความจริงนั้น
โสตถิ เต* โหตุ สัพพะทา.	ขอความสวัสดีจงมีแก่ท่าน ในกาลทุกเมื่อ.

หมายเหตุ : * สวดเพื่อให้ผู้อื่นว่า “เต” ถ้าเพื่อตนเองเปลี่ยนเป็น “เม”

วิปัสสนาภูมิปาฐะ

(กล่าวนำ) หันทะ มะยัง วิปัสสนาภูมิปาฐัง ภาณามะ เส.

(รับ) ปัญจักขันธะ. รุปักขันธ, เวทนากขันธ, สัญญากขันธ,
สังขารักขันธ, วิญญูณักขันธ.

ท้าวทาสยะตะนานิ. จักขัวยะตะนัง รุปายะตะนัง, โสตายะตะนัง สัททายะตะนัง,
ฆานายะตะนัง คันธายะตะนัง, ชีว्हายะตะนัง ระสายะตะนัง, กายายะตะนัง
โผฏฐัพพายะตะนัง, มะนายะตะนัง ธัมมายะตะนัง,

อัญญาระสะ ธาตุโย. จักขุธาตุ รูปะธาตุ จักขุวิญญูณะธาตุ, โสตะธาตุ สัททะธาตุ
โสตะวิญญูณะธาตุ, ฆานะธาตุ คันธะธาตุ ฆานะวิญญูณะธาตุ, ชีว्हะธาตุ ระสะธาตุ
ชีว्हะวิญญูณะธาตุ, กายะธาตุ โผฏฐัพพะธาตุ กายะวิญญูณะธาตุ, มะโนธาตุ
ธัมมะธาตุ มะโนวิญญูณะธาตุ.

พาวีสะดินท์รียานิ. จักขุนท์รียัง โสตินท์รียัง ฆานินท์รียัง ชีว्हินท์รียัง
กายินท์รียัง มะนินท์รียัง, อิตถินท์รียัง ปุริสินท์รียัง ชีวิตินท์รียัง, สุกชินท์รียัง ทุกชินท์รียัง
โสมะนัสสินท์รียัง โทมะนัสสินท์รียัง อุเปกชินท์รียัง, สัทธินท์รียัง วิริยินท์รียัง
สะตินท์รียัง สะมาธินท์รียัง ปัญญินท์รียัง, อะนัญญะตัญญูสสามิตินท์รียัง อัญญินท์รียัง
อัญญาตาวินท์รียัง.

จัตตาริ อะริยะสัจจานิ. ทุกขัง อะริยะสัจจัง, ทุกขะสะมุทะโย อะริยะ สัจจัง,
ทุกขะนิโรธะ อะริยะสัจจัง, ทุกขะนิโรธะคามินี ปะฏิปะทา อะริยะสัจจัง.

ปะฏิจจะสมุปปาตะปาฐะ

(กล่าวนำ) หันทะ มะยัง ปะฏิจจะสมุปปาตะปาฐัง ภาณามะ เส.

(รับ) อะวิชชาปัจจะยา สังขารา, สังขาระปัจจะยา วิญญูณัง, วิญญาณะ

ปัจจะยา นามะรูปัง, นามะรูปะปัจจะยา สะหายะตะนัง, สะหายะตะนะ

ปัจจะยา ผัสโส, ผัสสะปัจจะยา เวทะนา, เวทะนาปัจจะยา ตัณหา, ตัณหา

ปัจจะยา อุปาทานัง, อุปาทานะปัจจะยา ภาโว, ภาวะปัจจะยา ชาติ, ชาติ

ปัจจะยา ชะรามะระณัง โสกะปะริเทวะทุกขะโทมะนัสสุปายาสา สัมมะวันตี.

เอวะเมตัสสะ เภวะลัสสะ ทุกขักขันธัสสะ, สมุทะโย โหติ.

อะวิชชาเยเตวาระ อะเสสะวิราคะนิโรธา สังขาระนิโรโธ, สังขาระนิโรธา
วิญญาณะนิโรโธ, วิญญาณะนิโรธา นามะรูปะนิโรโธ, นามะรูปะนิโรธา สะหายะตะนะ
นิโรโธ, สะหายะตะนะนิโรธา ผัสสะนิโรโธ, ผัสสะนิโรธา เวทะนานิโรโธ, เวทะนานิ
โรธา ตัณหานิโรโธ, ตัณหานิโรธา อุปาทานะนิโรโธ, อุปาทานะนิโรธา ภาวะนิโรโธ,
ภาวะนิโรธา ชาตินิโรโธ, ชาตินิโรธา ชะรามะระณัง โสกะปะริเทวะทุกขะ
โทมะนัสสุปายาसानิรุขณันติ. เอวะเมตัสสะ เภวะลัสสะ ทุกขักขันธัสสะ, นิโรโธ โหติ.

นะโมการะอัฐฐะกะคาถา

(กล่าวนำ) หันทะ มะยัง นะโมการะอัฐฐะกะคาถาโย ภะณามะ เส.

(รับ) นะโม อะระหะโต สัมมา	ขอนอบน้อมแด่พระผู้มีพระภาคอรหันตสัมมา
สัมพุทธานุสสะ มะเหลิโน,	สัมพุทธานุเจ้า ผู้แสวงหาซึ่งประโยชน์อันใหญ่
นะโม อุตตะมะธัมมัสสะ	ขอนอบน้อมแด่พระธรรมอันสูงสุด
สัจจาทตสเสวะ เตนิระ,	ในพระศาสนานี้ ที่พระองค์ตรัสดีแล้ว
นะโม มหาสังฆัสสะปิ	ขอนอบน้อมแด่พระสงฆ์หมู่ใหญ่
วิสุทธะสีละทิกฺขิโน,	ผู้มีศีลและทิกฺขิอันหมดจด
นะโม โอมัตถะยารัถัสสะ	การนอบน้อม แด่พระรัตนตรัย ที่ปรารภแล้วว่า
ระตะนัตถัสสะ สาธุกัง,	โอม (คือ อ.อุ.ม.) ดังนี้ ให้สำเร็จประโยชน์
นะโม โอมะกาตัสสะ	ขอนอบน้อม แม้แต่หมวดวัตถุ ๓
ตัสสะ วัตถุตถัสสะปิ,	อันล่วงพ้นโทษต่ำช้านั้น
นะโมการัปปะภาเวนะ	ด้วยความประกาศ การกระทำความนอบน้อม
วิคัจฉันตุ อุปัททเว,	อุปัททเวทั้งหลายจงปราศจากไป
นะโมการานุภาเวนะ	ด้วยอานุภาพแห่งการกระทำความนอบน้อม
สุวัตถิ โหตุ สัพพะทา,	ขอความสวัสดิ์ จงมีทุกเมื่อ
นะโมการัสสะ เตชะนะ,	ด้วยเดชแห่งการกระทำความนอบน้อม
วิริมีหิ โหมิ เตชะวา.	เราจงเป็นผู้มีเดช ในมงคลพิธีเถิด.

หมายเหตุ : ในงานพิธีที่ไม่มีการทำน้ามนต์ไม่ต้องสวด นะโมการะอัฐฐะกะคาถา (นะโม ๘)

บทขัดธัมมะจักกัปปะวัตตะนะสูตร

(กล่าวนำ) อะนุตตะรัง อะภิสัมโพธิง	สัมพุชฌิตฺวา ตะถาคะโต,
ปะฐะมัง ยัง อะเทเสสิ	ธัมมะจักกั อะนุตตะรัง.
สัมมะเทวะ ปะวัตเตนโต	โลเก อัปปะฏิวัตตียัง,
ยัตถากขาตา อุโห อันทา	ปะฏิปัตติ จะ มัชฌิมา.
จะตุสวาริยะสัจเจสุ	วิสุทธีง ญาณะทัสสะนัง,
เทสิตัง ธัมมะราเชนะ	สัมมาสัมโพธิกิตตะนัง.
นาเมนะ วิสสุตัง สุตตัง	ธัมมะจักกัปปะวัตตะนัง,
เวยยากะระณะปาฐะนะ	สังคัตถันตัมภะณามะ เส ฯ

บทธัมมะจักกัปปะวัตตะนะสูตร

(รับ) เอวัมเม สุตัง. เอกัง สะมะยัง ภะคะวา, พาราณะสิยัง วิหะระติ, อิติปะตะเน-
มิคะทาเย. ตัตถะ โข ภะคะวา ปญฺจะวัคคิเย ภิกขุ อามันเตสิ.

เทวเม ภิกขะเว อันทา ปัพพะชิเตนะ นะ เสวิตัพพา. โย จายัง กาเมสุ กามะสุขัลลิก-
กานุกโยโค, หิโน คัมภโค โปถุชชะนิโก อะนะริโย อะนัตถะสัณฺหิโต. โย จายัง อัตตะกิลมะภา-
นุกโยโค, ทุกโข อะนะริโย อะนัตถะสัณฺหิโต.

เอเต เต ภิกขะเว อุโห อันทะ อะนุปะคัมมะ, มัชฌิมา ปะฏิปะทา ตะถาคะเตนะ
อะภิสัมพุทฺธา, จักขุกะระณี ญาณะกะระณี อุปะสะมาเย อะภิญญายะ สัมโพธายะ
นิพพานายะ สังวัตตะติ.

กะตะมา จะ สา ภิกขะเว มัชฌิมา ปะฏิปะทา ตะถาคะเตนะ อะภิสัมพุทฺธา, จักขุ
กะระณี ญาณะกะระณี อุปะสะมาเย อะภิญญายะ สัมโพธายะ นิพพานายะ สังวัตตะติ.

อะยะเมวะ อะริโย อัญ्ञัจฺจิกโก มัคโค. เสยยะถิทัง. สัมมาทิฏฐิ สัมมาสังกัปปะ, สัมมา วาจา
สัมมากัมมันโต สัมมาอาชีโว, สัมมาวายาโม สัมมาสะติ สัมมาสะมาธิ.

อะยัง โข สา ภิกขเว มัชฌิมา ปะฏิปะทา ตะถาคะเตนะ อะภิสัมพุทธา, จักขุ
กะระณี ญาณะกะระณี อุปะสสะมาเย อะภิญญาเย สัมโพธายะ นิพพานายะ สังวัตตะติ.

อิทัง โข ปะนะ ภิกขเว ทุกขัง อะริยะสัจจัง. ชาตีปิ ทุกขา ชะราปิ ทุกขา มะระณัมปิ
ทุกขัง, โสกะปะริเทวะทุกขะโทมะนัสสุปายาสาปิ ทุกขา, อปปิเยหิ สัมปะโยโค ทุกโข ปิเยหิ
วิปปะโยโค ทุกโข ยัมปิจัจัง นะ ละภะติ ตัมปิ ทุกขัง, สังขิตเตนะ ปญฺจุปาทา นัคฺขันธา ทุกขา.

อิทัง โข ปะนะ ภิกขเว ทุกขะสมุททะโย อะริยะสัจจัง. ยายัง ตัณหา โปโนพพะวิกา
นันทิราคะสะหะคะตา ตัตตระ ตัตถารานันทินิ. เสยยะถิทัง. กามะตฺถ์หา ภะวะตฺถ์หา
วิภะวะตฺถ์หา.

อิทัง โข ปะนะ ภิกขเว ทุกขะนิโรธะ อะริยะสัจจัง. โย ตัสสาเยวะตฺถ์หาเย
อะเสสะวิราคะนิโรธะ จาโค ปฏินิสสัคโค มุตติ อะนาละโย.

อิทัง โข ปะนะ ภิกขเว ทุกขะนิโรธะคามินี ปะฏิปะทา อะริยะสัจจัง. อะยะเมวะ
อะริโย อฏฺฐังคิโก มัคโค. เสยยะถิทัง. สัมมาทิฏฐิ สัมมาสังกัปปो, สัมมาวาจา สัมมากัมมันโต
สัมมาอาชีโว, สัมมาวายาโม สัมมาสะติ สัมมาสะมาธิ.

อิทัง ทุกขัง อะริยะสัจจันติ เม ภิกขเว, ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ รัมเมสุ, จักขุ
อุทะปาติ ญาณัง อุทะปาติ ปญฺญา อุทะปาติ วิชชา อุทะปาติ อาโลโกอุทะปาติ.

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขัง อะริยะสัจจัง ปะริญญะยันติ เม ภิกขเว, ปุพเพ
อะนะนุสสุเตสุ รัมเมสุ, จักขุ อุทะปาติ ญาณัง อุทะปาติ ปญฺญา อุทะปาติ วิชชา
อุทะปาติ อาโลโก อุทะปาติ.

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขัง อะริยะสัจจัง ปะริญญัตถันติ เม ภิกขเว, ปุพเพ
อะนะนุสสุเตสุ รัมเมสุ, จักขุ อุทะปาติ ญาณัง อุทะปาติ ปญฺญา อุทะปาติ วิชชา
อุทะปาติ อาโลโก อุทะปาติ.

อิทัง ทุกขะสมุททะโย อะริยะสัจจันติ เม ภิกขเว, ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ รัมเมสุ, จักขุ
อุทะปาติ ญาณัง อุทะปาติ ปญฺญา อุทะปาติ วิชชา อุทะปาติ อาโลโก อุทะปาติ.

ยวาทะกัณฐะ เม ภิกขเว อิมสุ จะตฺถุ อริยสัจเจสุ, เอวันติปริวัฏฐัง
ทวาทะสาการัง ยะถาภูตัง ญาณะทัสสะนัง นะ สุวิสุทธัง อะโหสิ.

เนวะ ตาวาหัง ภิกขเว สะเทวะเก โลเก สะมาระเก สะพรัหมะเก,
สัสสะมะณะพฺร่าหฺมะณียา ปะชาเย สะเทวะมะนุสสาเย, อะนุตตะรัง สัมมาสัมโพธิง
อะภิสัมพุทฺโธ ปัจจัญญาสิง.

ยะโต จะ โข เม ภิกขเว อิมสุ จะตฺถุ อริยสัจเจสุ, เอวันติปริวัฏฐัง
ทวาทะสาการัง ยะถาภูตัง ญาณะทัสสะนัง สุวิสุทธัง อะโหสิ.

อะถาหัง ภิกขเว สะเทวะเก โลเก สะมาระเก สะพรัหมะเก, สัสสะมะณะ พฺร่าหฺมะณียา
ปะชาเย สะเทวะมะนุสสาเย, อะนุตตะรัง สัมมาสัมโพธิง อะภิสัมพุทฺโธ ปัจจัญญาสิง.

ญาณัญจะ ปะนะ เม ทัสสะนัง อุตตะปาติ, อะกุปปา เม วิมุตติ, อะยะมันติมา ชาติ,
นัตถิทานิ ปุนฺัพพะวัตติ.

อิทมะโวจะ ภะคะวา. อตตะมะนา ปัญจะวัคคิยา ภิกขุ ภะคะวะโต ภาสีตัง

อะภินันฺทง. อิมัสมิญจะ ปะนะ เวยยากะระณัสสีมิง ภาณูญะมาเน, อายัสมะโต โกณฑัญญัสสะ
วิระชัง วิตะมะลลัง ธัมมะจักขง อุตตะปาติ. ยังกิญจิ สมะมุททะยะธัมมัง สัพพันตัง นิโรธะธัมมันติ.

ปะวัตติเต จะ ภะคะวะตา ธัมมะจักเก, ภูมมา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง,
เอตัมภะคะวะตา พาราณะสียัง อิติปะตะเน มิคะทาเย อะนุตตะรัง ธัมมะจักกิง ปะวัตติตัง,
อัปปะภวิตฺติยัง สะมะเณนะ วา พฺร่าหฺมะเณนะ วา เทเวนะ วา มาเรนะ วา พรัหมุณา วา
เณนะจิ วา โลกัสสมินติ.

ภูมมานัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา, จาตุมมะหาราชิกา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง.

จาตุมมะหาราชิกานังเทวานัง สัททัง สุตฺวา, ตาวะติงสา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง.

ตาวะติงสานัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา, ยามา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง.

ยามานัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา, ตุสสีตา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง.

ตุลิตานัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา, นิมมานะระตฺติ เทวา สัททมะนุสสาเวสูง.

นิมมานะระตฺตินัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา, ประณิมิตะวะสะวัตฺตํ เทวา สัททมะนุสสาเวสูง.

ประณิมิตะวะสะวัตฺตํ เทวานัง สัททัง สุตฺวา, พรัหมะปาริสัชชา เทวา
สัททมะนุสสาเวสูง.

พรัหมะปาริสัชชานัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา, พรัหมะปะโรหิตา เทวา
สัททมะนุสสาเวสูง.

พรัหมะ ปะโรหิตานัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา, มะหาพรัหมมา เทวา สัททมะนุสสาเวสูง.

มะหาพรัหมานัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา, ประริตตภา เทวา สัททมะนุสสาเวสูง.

ประริตตภานัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา, อัปปะมาณภา เทวา สัททมะนุสสาเวสูง.

อัปปะมาณภานัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา, อาภัสสะรา เทวา สัททมะนุสสาเวสูง.

อาภัสสะรานัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา, ประริตตะสุภา เทวา สัททมะนุสสาเวสูง.

ประริตตะสุภานัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา, อัปปะมาณะสุภา เทวา สัททมะนุสสาเวสูง.

อัปปะมาณะสุภานัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา, สุกะภินฺทะกา เทวา สัททมะนุสสาเวสูง.

สุกะภินฺทะกานัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา, เวทฺปปะลา เทวา สัททมะนุสสาเวสูง.

เวทฺปปะลานัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา, อะวิหา เทวา สัททมะนุสสาเวสูง.

อะวิหานัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา, อะตฺปปา เทวา สัททมะนุสสาเวสูง.

อะตฺปปานัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา, สุตฺตสา เทวา สัททมะนุสสาเวสูง.

สุตฺตสานัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา, สุตฺตสี เทวา สัททมะนุสสาเวสูง.

สุตฺตสีนัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา, อะกะนิฏฐะกา เทวา สัททมะนุสสาเวสูง.

เอตัมภะคะวะตา พาราณะสียัง อิติปะตะเน มิคะทาเย อะนุตตะรัง ธัมมะจักกัง
ปะวัตติตัง, อัปปะฏิวัตติยัง สะมะเณนะ วา พรัหฺมะเณนะ วา เทเวนะ วา มาเรนะ วา
พรัหฺมณา วา เกนะจิ วา โลกัสสมินติ.

อิติหะ เตนะ ขะเณนะ เตนะ มุหุตเตนะ, ยาวะ พรัหฺมะโลกา สัทโท อัพภูคัจฉิ.
อะยฺยจะ ทะสะสะหฺสสี โลกะธาตุ, สังกัมปิ สัมปะกัมปิ สัมปะเวธิ. อัปปะมาเณ จะ
โอฬารโ อภาโส โลเก ปาตุระโหสิ, อะติกัมเมวะ เทวานัง เทวานุภาวัง.

อะถะโข ภะคะวา อุทานัง อุทาเนสิ, อัญญาสิ วะตะ โภ โกณฑัญโญ, อัญญาสิ
วะตะ โภ โกณฑัญญุตติ.

อิติหิทัง आयัสมะโต โกณฑัญญัสสะ, อัญญาโกณฑัญญเฏววะ นามัง อะโหสีติ.

มังคะละสูตร

(กล่าวนำ) หันทะ มะยัง มังคะละคาถาโย ภาณามะ เส.

(รับ) พระหุ เทวา มะนุสสา จะ	เทวดาและมนุษย์เป็นอันมาก
มังคะลานิ อะจินตะยุง,	ปรารถนาความสุขดี
อากังขะมานา โสตถานัง	จึงพากันคิดมงคลทั้งหลาย
พรัหิ มังคะละมุตตะมัง ฯ	ขอพระองค์โปรดตรัสบอกมงคลด้วยเถิด
อะเสวะนา จะ พาลานัง	การไม่คบคนพาล ๑
ปีณจิตตานัญจะ เสวะนา,	การคบบัณฑิต ๑
ปุชา จะ ปุชนะนียนัง	การบูชาบุคคลที่ควรบูชา ๑
เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ	นี้เป็นอุดมมงคล
ปะฏิรูปะเทสะวาโสจะ	การอยู่ในประเทศอันสมควร ๑
ปุพเพ จะ กะตะปัญญะตา,	ความเป็นผู้มีปัญญาอันกระทำแล้ว ในกาลก่อน ๑
อัตตะสัมมาปะณิธิ จะ	การตั้งตนไว้ชอบ ๑
เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ	นี้เป็นอุดมมงคล
พาหุสัจจัญจะ ลิปปัญจะ	การได้ฟังมามาก ๑ ศิลปศาสตร์ ๑
วินะโย จะ สุลิกขิต,	วินัยที่ศึกษาดีแล้ว ๑
สุภาสิตา จะ ยา วาจา	วาจาสุภาสิต ๑
เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ	นี้เป็นอุดมมงคล
มาตาปัตตุอุปัฏฐานัง	การบำรุงมารดาและบิดา ๑
ปุตตะทาร์สสะ สังคะโ,	การสงเคราะห์บุตร ๑ ภรรยา ๑
อะนากุลา จะ กัมมันตา	การทำงานเรียบร้อยไม่คั่งค้าง ๑
เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ	นี้เป็นอุดมมงคล
ทานัญจะ ธัมมะจะรียา จะ	การให้ทาน ๑ การประพฤติธรรม ๑
ญาคะกานัญจะ สังคะโ,	การสงเคราะห์ญาติ ๑
อะนะวัชชานิ กัมมานิ	กรรมอันไม่มีโทษ ๑
เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ	นี้เป็นอุดมมงคล

อาระตี วิระตี ปาปา
 มัชชะปานา จะ ลัญญะโม,
 อัปปะมาโท จะ ธัมเมสุ
 เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ
 คาระโว จะ นิวาโต จะ
 สันตุฏฐี จะ กะตัญญูตา,
 กาเลนะ ธัมมัสสะวะนัง
 เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ
 ขันตี จะ โสวะจัสสะตา
 สมะณานัญจะ ทัสสะนัง,
 กาเลนะ ธัมมะสากัจฉา
 เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ
 ตะโป จะ พรัหมะจะริยัญจะ
 อะริยะสัจจานะ ทัสสะนัง,
 นิพพานะสัจฉิกิริยา จะ
 เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ
 ญญัสสะ โลกะธัมเมหิ
 จิตตัง ยัสสะ นะ กัมปะติ,
 อะโสกัง วิระชัง เขมมัง
 เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ
 เอตาทิสานิ กัตถวานะ
 สัพพัตถะมะปะราชาตา,
 สัพพัตถะ โสตถิง คัจฉันติ
 ตันเตสัง มังคะละมุตตะมันติ ฯ

การงดการเว้นจากบาป ๑
 ความสำรวมจากการดื่มน้ำเมา ๑
 ความไม่ประมาทในธรรมทั้งหลาย ๑
 นี่เป็นอุดมมงคล
 ความเคารพ ๑ ความประพฤติถ่อมตน ๑
 ความสันโดษ ๑ ความกตัญญู ๑
 การฟังธรรมโดยกาล ๑
 นี่เป็นอุดมมงคล
 ความอดทน ๑ ความเป็นผู้ว่าง่าย ๑
 การได้เห็นสมณะทั้งหลาย ๑
 การสนทนาธรรมโดยกาล ๑
 นี่เป็นอุดมมงคล
 ความเพียร ๑ พรหมจรรย์ ๑
 การเห็นอริยสัจ ๑
 การกระทำนิพพานให้แจ้ง ๑
 นี่เป็นอุดมมงคล
 จิตของผู้ได้อันโลกธรรมทั้งหลาย
 ถูกต้องแล้ว ย่อมไม่หวั่นไหว ๑
 ไม่เศร้าโศก ๑ ปราศจากอริ ๑ เป็นจิตเกษม ๑
 นี่เป็นอุดมมงคล
 เทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย ทำมงคลเช่นนี้แล้ว
 เป็นผู้ไม่ปราศัยข้าศึกทุกหมู่เหล่า
 ย่อมถึงความสวัสดิ์ในที่ทุกสถาน
 นี่เป็นอุดมมงคลของเทวดาและมนุษย์
 ทั้งหลายเหล่านั้นแล ฯ

ที่มา :มงคลสูตร พระไตรปิฎก เล่มที่ ๒๕ (ฉบับบาลี) ขุททกนิกาย ขุททกปาฐะ-ธรรมบท-อุทาน
 อิติวุตตกะ-สุตตนิบาต

อะนุสสะระณะปาฐะ

(กล่าวนำ) หันทะ มะยัง อิติปิโส ภะคะวา ตีอาทิกัง อะนุสสะระณะปาฐัง ภะณามะ เส.

(รับ) อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ, วิชชาจะระณะสัมปันโน สุคะโต โลกะวิทู, อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ สัตถา เทวะมะนุสสานัง พุทโธ ภะคะวาติ.

สวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม, สันทิฏฐิโก อะกาลิโก เอหิปัสสิโก, โอปะนะยิโก ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหิติ

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ, อุชุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ, ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ, สามีจิปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ, ยะทิทัง จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัฏฐะ ปุริสะปุคคะลา, เอสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ, อาหุเนยโย ปาหุเนยโย ทักขิเนยโย อัญชะลิกระณีโย, อะนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสาติ.

พุทธชะยะมังคะละคาถา

(กล่าวนำ) หันทะ มะยัง พุทธชะยะมังคะละคาถาโย ภาณามะ เส.

(รับ) พาหุง สะหัสสะมะภินิมิ-
ตะสาวัณตัง,
ครีเมขละ อุตตะโฆระสะเสนะมารัง,
ทานาภิรัมมะวิธินา ชิตะวา มุนินโท,

ตันเตชะสา ภาวะตุ เต
ชะยะมังคะลักคัง.

มาราติเรกะมะภิชฺฉิมิตะ
สัพพะรัตติง,
โฆรัม ปะนาพะวะกะมักขะมะ-
ถัฏทะยักขัง,
ขันตีสุทนต์ะวิธินา ชิตะวา มุนินโท,
ตันเตชะสา ภาวะตุ เต
ชะยะมังคะลักคัง.

นาฬาคีริง คะชะวะรัง
อะติมัตตะภูตัง,
ทาวคคิจักกะมะสะนีวะ สุทธารุณันตัง,
เมตตัมพุเสกะวิธินา ชิตะวา มุนินโท,
ตันเตชะสา ภาวะตุ เต
ชะยะมังคะลักคัง.

พระจอมมุนีได้ชนะพญามาร ผู้ निर्मित
แขนมากตั้งพัน ถืออาวุธครบมือ
ชี้ศัสตรา ครีเมขละ พร้อมด้วยเสนามาร
โห่ร้อง ก้องกึกด้วยธรรมวิธี มีทานบารมี
เป็นต้น

ขอชัยมงคลทั้งหลาย จงมีแก่ท่าน
ด้วยเดชแห่งพระพุทธชัยมงคลนั้น.

พระจอมมุนีได้ชนะอาฬวกยักษ์
ผู้มีจิตกระด้างปราศจากความอดทน
มีฤทธิ์พิลึกยิ่งกว่าพระยามาร ผู้เข้ามา
ต่อสู้ยิ่งนักจนตลอดรุ่ง

ด้วยวิธีทรมานอย่างดี คือพระขันตี
ขอชัยมงคลทั้งหลาย จงมีแก่ท่าน
ด้วยเดชแห่งพระพุทธชัยมงคลนั้น.

พระจอมมุนีได้ชนะช้างตัวประเสริฐ
ชื่อนาฬาคีรีเป็นช้างเมายิ่งนัก แสนที่
จะทารุณ ประดุจไฟป่าและจักรอาวุธ
และสายฟ้า ด้วยวิธีรดลงด้วยน้ำคือพระเมตตา
ขอชัยมงคลทั้งหลาย จงมีแก่ท่าน
ด้วยเดชแห่งพระพุทธชัยมงคลนั้น.

อุกขิตตะชัคคมะติหัตตะ-
สุทาร์ณันตัง,
ธาวันติโยชนะปะถัง-
คุลิมาละวันตัง,
อิทธิภิสังขะตะมะโน
ชิตะวา มุนินโท,
ตันเตชะสา ภาวะตุ เต
ชะยะมังคะลักคัง.

กัตถวานะ กัณฐะมุทะรัง
อิวะ คัปปินียา,
จิญจาเย ทุณฐะวะจะนัง
ชนะกายะมัสสเม, สันเตนะ
โสมะวิธินา ชิตะวา
มุนินโท,
ตันเตชะสา ภาวะตุ เต
ชะยะมังคะลักคัง.

สัจจัง วิหาเย
มะติสัจจะกะวาทะเกตุง,
วาทาภิโรปิตะมะนัง
อะติอันธะภูตัง,
ปัญญาปะทีปะชะลิโต ชิตะวา
มุนินโท,

ตันเตชะสา ภาวะตุ เต
ชะยะมังคะลักคัง.

พระจอมมุนี มีพระหลุดภัยไปในอันที่
จะกระทำอิทธิปาฏิหาริย์ ได้ทรงชนะ
โจรชื่อนองคุลิมาล (ผู้มีพวงคือนิ้วมือมนุษย์)
แสนร้ายกาจมีฝีมือ ถือนดาบวิ่งไล่พระองค์
ไปเส้นทาง ๓ โยชน์

ขอชัยมงคลทั้งหลาย จงมีแก่ท่าน
ด้วยเดชแห่งพระพุทธชัยมงคลนั้น.
พระจอมมุนีได้ทรงชนะคำกล่าวร้าย
ของนางจิณฺจมาณวิกา ทำอาการ
ประหนึ่งว่ามีครรภ์ เพราะทำไม่มี
สัณฐานกลม ให้เป็นประดุจมีท้อง
วิธีสมาธิงาม คือความสงบระงับ
พระหลุดภัยในท่ามกลางหมู่ชน
ขอชัยมงคลทั้งหลาย จงมีแก่ท่าน
ด้วยเดชแห่งพระพุทธชัยมงคลนั้น.
พระจอมมุนี รุ่งเรืองแล้วด้วยสัจประทีป
คือปัญญา ได้ทรงชนะสัจจกนิครนถ์
ผู้มีอหังสาในอันที่จะสละเสียซึ่ง
ความสัตย์ มีใจในอันที่จะยกถ้อยคำ
ของตนให้สูงดุษฎยกรง เป็นผู้มิดมน
ยิ่งนัก ด้วยเทศนาญาณวิธี คือรู้
อหังสาแล้วตรัสเทศนา
ขอชัยมงคลทั้งหลาย จงมีแก่ท่าน
ด้วยเดชแห่งพระพุทธชัยมงคลนั้น.

นันทโพนันทะภูชะคัง
วิพุธัง มะหิทธิง,
ปุตเตนะ เถระภูชะเคนะ
ทะมาปะยันโต,
อิทธิปะเทสะวิธินา ชิตะวา
มุนินโท,
ตันเตชะสา ภาวะตุ เต
ชะยะมังคะลัคคัง.

ทุกคาหะทิฏฐิภูชะเคนะ
สุทฺถุสสะหัตถัง,
พฺรหฺมิง วิสุตติชุตติมิทธิ-
พะกาภิธานัง,
ญานาคะเทนะ วิธินา ชิตะวา
มุนินโท,
ตันเตชะสา ภาวะตุ เต
ชะยะมังคะลัคคัง.

เอตปิ พุทธะชะยะมังคะละ-
อัฐฐะคาถา,
โย วาจะโน ทินะทิเน
สละเต มะตันที,
หิตฺวานะเนกะวิวิธานิ
จูปฺททะวานิ, โมกขัง สุขัง
อะธิคะเมยยะ นะโร สะปัญโญ.

พระจอมมุนีทรงโปรดให้พระโมคคัล-
ลานเถระ พุทธชินารส นิรมิตกายเป็น
นาคราชไปทรมานพญานาคราช
ชื่อนันทโพนันทะ ผู้มีความรู้ผิด มี
ฤทธิ์มาก ด้วยวิธีอันให้อุปเท่ห์ แห่ง
ฤทธิ์แก่พระเถระ
ขอชัยมงคลทั้งหลาย จงมีแก่ท่าน
ด้วยเดชแห่งพระพุทธชัยมงคลนั้น.
พระจอมมุนีได้ชนะพรหม ผู้มีนามว่า
ท้าวพกาผู้มีฤทธิ์ มีอันสำคัญตนว่า
เป็นผู้รุ่งเรืองด้วยคุณอันบริสุทธ์ มีมือ
อันท้าวภุชงค์ คือทิฐิที่ตนถือผิดรัตรึงไว้แน่น
แน่นแล้ว ด้วยวิธีวางยาพิเศษคือ
เทศนาญาณ
ขอชัยมงคลทั้งหลาย จงมีแก่ท่าน
ด้วยเดชแห่งพระพุทธชัยมงคลนั้น.
นรชนใดมีปัญญา ไม่เกียจคร้าน สวด
กิติ ระลึกกิติ ซึ่งพระพุทธชัยมงคล ๘
คาถา แม้เหล่านี้ทุกๆ วัน นรชนนั้น
จะพึงละเสียได้
ซึ่งอุปัทวันตรายทั้งหลาย มีประการ
ต่างๆ เป็นอนันต์ ถึงซึ่งวิโมกขจิตวาลย์
อันเป็นบรมสุขแล.

หมายเหตุ : การสวดแบบสังโยค ให้เปลี่ยน ชะยะมังคะลัคคัง เป็น ชะยะมังคะลานิ

ชะยะปะริตร

(กล่าวนำ) หันทะ มะยัง ชะยะปะริตตัง ภาณามะ เส.

(รับ) มะหากการุณโก นาโถ

ผู้เป็นที่พึงแห่งสัตว์ ประกอบแล้ว

ด้วยพระมหากรณา

หิตายะ สัพพะปาณินัง,

ยังบารมีทั้งหลายทั้งปวงให้เต็ม เพื่อ

ปุเรตฺวา ปาละมี สัพพา

ประโยชน์แก่สรรพสัตว์ทั้งหลาย

ปัตโต สัมโพธิมุตตะมัง,

ถึงแล้วซึ่งความตรัสรู้อันอุดม

เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ

ด้วยความกล่าวสัตย์นี้

โหตุ เต ชะยะมังคะลัง.

ขอชัยมงคลพึงมีแก่ท่าน

ชะยันโต โพธิยา มูเล

ขอท่านจงมีชัยชนะ ในมงคลพีธี

ลักฺขยานัง นันทิวัทธมโน,

เหมือนพระจอมมุนี ทรงชนะมารที่โคณโพธิพฤกษ์

เอวัง ต்வัง วิชะโย โหหิ

ถึงความเป็นเลิศในสรรพพุทธานุภาพ

ชะยัสสุ ชะยะมังคะเล,

ทรงปราโมทย์อยู่บนอปราจิตบัลลังก์

อะปะราจิตะปัลลังเก

อันสูง เป็นจอมมหาปฐพี ทรงเพิ่มพูน

สีเส ปะฐะวีโปกชะเร,

ความยินดีแก่เหล่าประยูรญาติ

อะภิสะเก สัพพะพุทธานัง

ศากยวงศ์ฉะนั้น เทอญ.

อัครปัตโต ปะโมหะติ.

สฺนักรัตตัง สุมังคะลัง

เวลาที่สัตว์ประพาศชอบ เชื่อว่าฤกษ์ดี มงคลดี

สุปะภาตัง สุหุณฺฐิตัง,

สว่างดี รุ่งดี

สุชะโณ สุมุหุตโต จะ

และขณะดี ครุฑดี

สุยัญญัง พรัหมะจาริสุ,
ปะทักขิณัง กายะกัมมัง
วาจากัมมัง ปะทักขิณัง,
ปะทักขิณัง มะโนกัมมัง
ปะณิธี เต ปะทักขิณา,

ปะทักขิณานิ กัตถวานะ

ละภันตัตเถ ปะทักขิเณ.

บูชาดีแล้วในพรหมจารีบุคคลทั้งหลาย
กายกรรม เป็นประตักขิณส่วนเบื่องขวา
วจีกรรม เป็นประตักขิณส่วนเบื่องขวา
มโนกรรม เป็นประตักขิณส่วนเบื่องขวา
ความปรารถนาของท่าน เป็นประตักขิณ
ส่วนเบื่องขวา
สัตว์ทั้งหลายทำกรรมอันเป็น
ประตักขิณส่วนเบื่องขวาแล้ว
ย่อมได้ประโยชน์ทั้งหลาย เป็นประตักขิณ
ส่วนเบื่องขวา.

อังคุลิมาลปะริตร

(กล่าวนำ) หันทะ มะยัง อังคุลิมาลปะริตตัง ภาณามะ เส.

(รับ) ยะโตหัง ภาคินิ อะริยาเย	ดูกรน้องหญิง ตั้งแต่เวลาที่เราก่อเกิดแล้ว
ชาตียา ชาโต,	โดยอริยชาติ
นาภิชานามิ สัณฺญิจจะ ปาณัง	จะแกล้างปลงสัตว์มีชีวิต
ชีวิตา โวโรเปตา.	จากชีวิตทั้งรู้หามิได้
เตนะ สัจจนะ โสตถิ เต	ด้วยสัจจวาจาฉัน ขอความสวัสดิ์จึงมีแก่ท่าน
โหตุ โสตถิ คัพภัสสะ.	ขอความสวัสดิ์จึงมีแก่ครรภ์ของท่านเถิด.

ที่มา : อังคุลิมาลสูตร พระไตรปิฎก (ฉบับบาลี) เล่มที่ ๑๓ มัชฌิมนิกาย มัชฌิมปัณณาสก์

โพชฌังคะปริตร

(กล่าวนำ) หันทะ มะยัง โพชฌังคะปริตตัง ภาณามะ เส.

(รับ) โพชฌังโค สติสังขาโต
ธัมมานัง วิจะโย ตะธา,
วิริยัมปติปัสสัทธิ โพชฌังคา จะ
ตะธาปะเร.

สมาธูปะกัซโพชฌังคา
สัตเตเต สัพพะทัสสินา,
มุณินา สัมมะทักขาตา
ภาวิตา พะหุลีกะตา.
สังวัตตันติ อะภิญญายะ
นิพพานายะ จะ โพธิยา,
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ
โสตถิ เต โหตุ สัพพะทา.

เอกัสมิง สะมะเย นาโถ
โมคคัลลันัญจะ กัสสะปัง,
คิลานะ ทุกขิตะ ทิสฺวา
โพชฌังเค สัตตะ เทสะยิ.
เต จะ ตัง อะภินันทิตฺวา
โรคา มุจจิงสุ ตังขะณ,
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ
โสตถิ เต โหตุ สัพพะทา.

โพชฌงค์ ๗ ประการ คือ สติ

ธรรมวิจะยะ

วิริยะ ปติ ปัสสัทธิ

เป็นโพชฌงค์เพื่อเป็นไป

สมาธิ และอุเบกขาสัมโพชฌงค์

ธรรม ๗ ประการเหล่านี้ เป็นธรรมอันพระมุณีเจ้า

ผู้ทรงเห็นแจ้งซึ่งธรรมทั้งปวงตรัสไว้ชอบแล้ว

อันบุคคลเจริญแล้ว กระทำให้มากแล้ว

ย่อมเป็นไปเพื่อความรู้อย่าง

เพื่อนิพพาน และเพื่อความตรัสรู้

ด้วยการกล่าวคำสัตย์นี้

ขอความสวัสดีจงมีแก่ท่านทุกเมื่อ

ในสมัยหนึ่ง พระโลกนาถเจ้า

ทอดพระเนตรพระโมคคัลลันะ และ

พระกัสสปะ เป็นไข้ถึงทุกขเวทนาแล้ว

ทรงแสดงโพชฌงค์ ๗ ประการ

ท่านทั้งสองก็เพลิดเพลिनภาชิตนั้น

หายจากโรคในขณะนั้น

ด้วยการกล่าวคำสัตย์นี้

ขอความสวัสดีจงมีแก่ท่านทุกเมื่อ

เอกะทา อัมมะราชาปิ
เคลัญญูนาภิปีฬิโต,
จุนทัตถะเรนนะ ตัญญูวะ
ภะณาเปตฺตวานะ สาทะรัง.
สัสมิทธิตฺวา จะ อาพาธา
ตัมहा วุฏฐาสี ฐานะโส,
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ
โสตถิ เต โหตุ สัพพะทา.

ปะหีนา เต จะ อาพาธา
ติณณันนัมปิ มะเหลสีนัง,
มัคคาหะตะกิเลสา วะ
ปัตตานุปปัตติอัมมะตัง,
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ
โสตถิ เต โหตุ สัพพะทา.

ครั้งหนึ่ง พระพุทธเจ้าผู้เป็นพระราชาในธรรม
มีความประจวบเปียดเปียนแล้ว
รับสั่งให้พระจุนทะเถระแสดงโพชฌงค์นั้น
โดยยินดี

ก็ทรงบันเทิงพระหฤทัย
หายความประจวบนั้นไป ในขณะนั้น
ด้วยการกล่าวคำสัตย์นี้
ขอความสวัสดี จงมีแก่ท่านทุกเมื่อ
ก็อาพาธทั้งหลายนั้น พระอริยบุคคล
แม้สามจำพวกละได้แล้ว
กิเลส อันมรรคกำจัดเสียแล้ว
ถึงแล้วซึ่งความไม่เกิดเป็นธรรมดา
ด้วยการกล่าวคำสัตย์นี้
ขอความสวัสดี จงมีแก่ท่านทุกเมื่อ

ที่มา : โพชฌงค์สูตร พระไตรปิฎก (ฉบับบาลี) เล่มที่ ๒๔ อังคุตตรนิกาย ทสก-เอกาทสกนิบาต

ชัยยะมงคลคาถา (บทสวดชัยน้อย)

นะโม เม พุทธะเตชัสสา
เตชะปะลัทธิ ปะลีทวา
ลัทธิพรัหมา จะ อินทา จะ
สมุททา ภูตุงคังคา จะ
ชัยยะ ชัยยะ ฐระณี ฐระณี
ชัยยะ ชัยยะ คะคนละตนละนีสัย
ชัยยะ ชัยยะ คัมภีระโสภณ
ชัยยะ ชัยยะ ทุนนิมิตตะโรคิ
ชัยยะ ชัยยะ ะรุธณะ มุขะ สาทรา
ชัยยะ ชัยยะ คัชชะคนนะตุรง
ชัยยะ ชัยยะ ะรุธณะ มุขะ ยাত্রา
ชัยยะ ชัยยะ สุขา สุขา ชีวี
ชัยยะ ชัยยะ ฐระณี สานติน สะทา
ชัยยะ ชัยยะ ะรุธณะ ยักเข
ชัยยะ ชัยยะ พรัหมเมนทะคะณา
ชัยยะ ชัยยะ ปะฐะวิง สัพพัง
ชัยยะ ชัยยะ มะเหสุโร หะโรหะรินทวา
ชัยยะ ชัยยะ นาโค วิรุฬหะโก
อินโท จะ เวนะเตโย จะ
อัคคิ วาโย จะ ปาชุณโห
อัญฐาระสะ มะหาทวา
อิสิโน สาวะกา สัพพา

ระตะนัตตะยะ ธัมมิกา
นารายะบระเมสุรา
จะตุโลกา คัมภีร์กะกะกา
สัหรั้มพะชัยยะปะลัทธิ ะวันตุ เต
อุทะธิ อุทะธิ นาที นาที
นัรียัสย เสนนะเมรุราชะพลนระชี
นาเคนทะนาคิ ปิสาจจะ ภูตะกาลิ
ชัยยะ ชัยยะ ลิงคิ สุทา ทานะ มุขะชา
ชัยยะ ชัยยะ จัมปา ทินาคะกุละคันถก
สุกระภขง ลีหะ เพี้ยคฆะ ทีปา
ชิตะ ชิตะ เสนนารี ปุณะสุพธินระดี
ชัยยะ ชัยยะ ฐระณีตะเลสะทา สุขัยยา
ชัยยะ ชัยยะ มังกะราชรัญญา ะวัคเค
ชัยยะ ชัยยะ รักกะเส สุระภูชะเตชา
ชัยยะ ชัยยะ ราชอิราช สาชชัย
ชัยยะ ชัยยะ อระหันตาปัจเจกะพุทะสาวัง
ชัยยะ ชัยยะ พรัหมมา สุรักโข
วิรุปักโข จันทิมา ระวิ
กุเวโร ะรุโณปิ จะ
กุมารो ะตะระรฐฐะโก
ลัทธิตาปะสะ อาทะโย
ชัยยะ ราโม ะวันตุ เต

ชัยะ ธัมโม จะ สังโฆ จะ

เอเตนะ ชัยะ เตเชนะ

เอเตนะ พุทธะ เตเชนะ

ทสสะปาโล จะ ชัยะกัง

ชัยะ โสตถิ ภาวันตุ เต

โหตุ เต ชัยะมังคะลัง.

ชัยโยปิ พุทธัสสะ สิริมะโต อะยัง มารัสสะ จะ ปาปิมะโต ปะราชะโย อุคโฆ
สะยัมโพธิมัตเต ปะโมทิตา ชัยะ ตะทา พรัหมะคะณา มะเหลิโน

ชัยโยปิ พุทธัสสะ สิริมะโต อะยัง มารัสสะ จะ ปาปิมะโต ปะราชะโย อุคโฆ
สะยัมโพธิมัตเต ปะโมทิตา ชัยะ ตะทา อินทะคะณา มะเหลิโน

ชัยโยปิ พุทธัสสะ สิริมะโต อะยัง มารัสสะ จะ ปาปิมะโต ปะราชะโย อุคโฆ
สะยัมโพธิมัตเต ปะโมทิตา ชัยะ ตะทา เทวะคะณา มะเหลิโน

ชัยโยปิ พุทธัสสะ สิริมะโต อะยัง มารัสสะ จะ ปาปิมะโต ปะราชะโย อุคโฆ
สะยัมโพธิมัตเต ปะโมทิตา ชัยะ ตะทา สุปัญณะคะณา มะเหลิโน

ชัยโยปิ พุทธัสสะ สิริมะโต อะยัง มารัสสะ จะ ปาปิมะโต ปะราชะโย อุคโฆ
สะยัมโพธิมัตเต ปะโมทิตา ชัยะ ตะทา นาคาคะณา มะเหลิโน

ชัยโยปิ พุทธัสสะ สิริมะโต อะยัง มารัสสะ จะ ปาปิมะโต ปะราชะโย อุคโฆ
สะยัมโพธิมัตเต ปะโมทิตา ชัยะ ตะทา สหรัหมะคะณา มะเหลิโน

ชะยันโต โพธิยา มุเล

เอวัง ตะวัง วิชะโย โหหิ

อะปะราชิตะปัลลังเก

อะภิสเสเก สัพพะพุทธานัง

สุนักขัตตัง สุมังคะลัง

สุชะโณ สุมุหุตโต จะ

ปะทักขิณัง กายะกัมมัง

ปะทักขิณัง มโนกัมมัง

ปะทักขิณา นิกัตถวานะ

เต อัตถะลัทธา สุขิตา

ลักกะยานัง นันทิวัทธะโน

ชะยัสสุ ชะยะมังคะเล

สีเส ปะฐะวีโปกชะเร

อัคคัปปัตโต ปะโมทะติ

สุปะภาตัง สุหุณฺฐิตัง

สุยิณฺฐัง พรัหมะจาริสู

วาจากัมมัง ปะทักขิณัง

ปะณิธี เต ปะทักขิณา

ละภันตตเถ ปะทักขิณ.

วิรุฬฺหะ พุทธะสาสะเน

อะโรคา สุขิตา โหณะ
สุณันตุ โภนโต เย เทวา
ทีฆายุกา สะทา โหนตุ
รักขันตุ สัพพะสัตตตานัง
ยา กากิ ปัตถะนา เตสัง
ยุตตะกาเล ปะวัสสันตุ
โรคาจุปัททะวา เตสัง
กายะสุขัง จิตติสุขัง

สะหะ สัพเพหิ ญาคิณิ
อัสสีมิง ฐาเน อะธิคะตา
สุขิตา โหนตุ สัพพะทา
รักขันตุ ชินะสาสะนัง
สัพเพ ปุเรนตุ มะโนระธา
วัสสัง วัสสา ะลาหะกา
นิวาเรนตุ จะ สัพพะทา
อระหันตุ ยะถาระหัง.

อิติ จุลละชัยยะสิทธิมังคะลัง สะมันตัง.

- หมายเหตุ : ๑. ตัวอักษรที่ขีดเส้นใต้ไว้ คือ ตัว ธ, บ, อ, น นั้นเพื่อให้ถูกต้องตาม
เสียงนิยมให้อ่านว่า ธอ, บอ, ออ, นอ เช่น ธุระณิ
อ่านว่า ธอ-ระ-ณี
๒. ตัว ท นั้นให้อ่านเป็นเสียง ด เช่น โพธิมันทเอ อ่านว่า โพ-ธิ-มัน-เด
เป็นต้น

คำไหว้บารมี ๓๐ ทัส (ปาระมี ๓๐ ทัส)

1. ทานะ ปาระมี สัมปันโน, ทานะ อุปะปาระมี สัมปันโน,
ทานะ ประระมัตถะปาระมี สัมปันโน, เมตตา ไมตรี กรุณา มุทิตา
อุเปกขา ปาระมี สัมปันโน, อิติปิ โส ะกะวะวา.
2. สีละ ปาระมี สัมปันโน, สีละ อุปะปาระมี สัมปันโน,
สีละ ประระมัตถะปาระมี สัมปันโน, เมตตา ไมตรี กรุณา มุทิตา
อุเปกขา ปาระมี สัมปันโน, อิติปิ โส ะกะวะวา.
3. เนกขัมมะ ปาระมี สัมปันโน, เนกขัมมะ อุปะปาระมี สัมปันโน,
เนกขัมมะ ประระมัตถะปาระมี สัมปันโน, เมตตา ไมตรี กรุณา มุทิตา
อุเปกขา ปาระมี สัมปันโน, อิติปิ โส ะกะวะวา.
4. ปัญญา ปาระมี สัมปันโน, ปัญญา อุปะปาระมี สัมปันโน,
ปัญญา ประระมัตถะปาระมี สัมปันโน, เมตตา ไมตรี กรุณา มุทิตา
อุเปกขา ปาระมี สัมปันโน, อิติปิ โส ะกะวะวา.
5. วิริยะ ปาระมี สัมปันโน, วิริยะ อุปะปาระมี สัมปันโน,
วิริยะ ประระมัตถะปาระมี สัมปันโน, เมตตา ไมตรี กรุณา มุทิตา
อุเปกขา ปาระมี สัมปันโน, อิติปิ โส ะกะวะวา.
6. ขันติ ปาระมี สัมปันโน, ขันติ อุปะปาระมี สัมปันโน,
ขันติ ประระมัตถะปาระมี สัมปันโน, เมตตา ไมตรี กรุณา มุทิตา
อุเปกขา ปาระมี สัมปันโน, อิติปิ โส ะกะวะวา.
7. สัจจะ ปาระมี สัมปันโน, สัจจะ อุปะปาระมี สัมปันโน,
สัจจะ ประระมัตถะปาระมี สัมปันโน, เมตตา ไมตรี กรุณา มุทิตา
อุเปกขา ปาระมี สัมปันโน, อิติปิ โส ะกะวะวา.

8. อธิษฐานะ ปาละมี สัมปันโน, อธิษฐานะ อุปะปาละมี สัมปันโน,
อธิษฐานะ ประระมัตถะปาละมี สัมปันโน, เมตตา ไมตรี กรุณา มุทิตา
อุเปกขา ปาละมี สัมปันโน, อิติปิ โส ะกะวะวา.
9. เมตตา ปาละมี สัมปันโน, เมตตา อุปะปาละมี สัมปันโน,
เมตตา ประระมัตถะปาละมี สัมปันโน, เมตตา ไมตรี กรุณา มุทิตา
อุเปกขา ปาละมี สัมปันโน, อิติปิ โส ะกะวะวา.
10. อุเปกขา ปาละมี สัมปันโน, อุเปกขา อุปะปาละมี สัมปันโน,
อุเปกขา ประระมัตถะปาละมี สัมปันโน, เมตตา ไมตรี กรุณา มุทิตา
อุเปกขา ปาละมี สัมปันโน, อิติปิ โส ะกะวะวา.
11. ทะสะ ปาละมี สัมปันโน, ทะสะ อุปะปาละมี สัมปันโน,
ทะสะ ประระมัตถะปาละมี สัมปันโน, เมตตา ไมตรี กรุณา มุทิตา
อุเปกขา ปาละมี สัมปันโน, อิติปิ โส ะกะวะวา.

คาถาโพธิบาท

1. บุรพารัสมิง พระพุทธรุคณัง บุรพารัสมิง พระธัมเมตัง บุรพารัสมิง พระสังฆานัง
ทุกขะโรคะ ภายัง วิวัณฺณชัยเย สัพพะทุกขั สัพพะโสกะ สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์
เสนียดจัญไร วิวัณฺณชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภาวันตุ เต รักขันตุ สรักขันตุฯ

2. อาคเนย์รสีมิง พระพุทธรະคุณัง อาคเนย์รสีมิง พระธัมเมตัง อาคเนย์รสีมิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะ ภาะยัง วิวัณชัยเย สัพพะทุกขั สัพพะโสกะ สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัณชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภาะวันตุ เต รักขันตุ สรรักขันตุฯ

3. ทักขิณรீส์มิง พระพุทธรูปคณัง ทักขิณรீส์มิง พระธัมเมตัง ทักขิณรீส์มิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะ ภาะยัง วิวัณชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโคก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัณชัยเย สัพพะระนัง สัพพะลาภัง ภาะวันตุ เต รักขันตุ สรรักขันตุฯ

4. หรดีรืรืรืมิง พระพุทธรูคณัง หรดีรืรืรืมิง พระธัมเมตัง หรดีรืรืรืมิง พระสังฆานัง
ทุกระโรคะ ภาะยัง วิวัณฐัยเย สััพพะทุกะ สััพพะโสกะ สััพพะโรคะ สััพพะภัย สััพพะเคระะห์
เสนียจัญไร วิวัณฐัยเย สััพพะธะนัง สััพพะลาภัง ภาะวันตุ เต รักขันตุ สุรักขันตุฯ

5. ปัจจิมรัสมีมิง พระพุทธะคุณัง ปัจจิมรัสมีมิง พระธัมเมตัง ปัจจิมรัสมีมิง พระสังฆานัง
 ทุกขะโรคะ ภาเยยัง วิวัณชัยเย สัพพะทุกขัง สัพพะโสกะ สัพพะโรคัง สัพพะภยัง สัพพะเคราะห์
 เสนียดจัญไร วิวัณชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภาเววันตุ เต รักขันตุ สุรักขันตุฯ

6. พายัพร์สมีง พระพุทธรุคณัง พายัพร์สมีง พระธัมเมตัง พายัพร์สมีง พระสังฆานัง
ทุกขะโรคะ ภาะยัง วิวัณฐัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโสภ สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์
เสนียดจัญไร วิวัณฐัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภาะวันตุ เต รักขันตุ สุรักขันตุฯ

7. อุดรรัศมีมิ่ง พระพุทธะคุณัง อุดรรัศมีมิ่ง พระธัมเมตัง อุดรรัศมีมิ่ง พระสังฆานัง
ทุกขะโรคะ ภาเยยัง วิวัณชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโสภ สัพพะโรคะ สัพพะภักย สัพพะเคราะห์
เสนียดจัญไร วิวัณชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภาวันตุ เต รักขันตุ สรักขันตุฯ

8. อีสานรัสมิง พระพุทธะคุณัง อีสานรัสมิง พระธัมเมตัง อีสานรัสมิง พระสังฆานัง
ทุกขะโรคะ ภายัง วิวัณชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโสภ สัพพะโรค สัพพะภย สัพพะเคราะห์
เสนียดจัญไร วิวัณชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภาวันตุ เต รักขันตุ สຸรักขันตุฯ

9. อากาครรัสมิง พระพุทธะคุณัง อากาครรัสมิง พระธัมเมตัง อากาครรัสมิง
พระสังฆานัง ทุกขะโรคะ ภายัง วิวัณชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโสภ สัพพะโรค สัพพะภย
สัพพะเคราะห์ สেনียดจัญไร วิวัณชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภาวันตุ เต รักขันตุ
สຸรักขันตุฯ

10. ปฐวีรัสมิง พระพุทธะคุณัง ปฐวีรัสมิง พระธัมเมตัง ปฐวีรัสมิง พระสังฆานัง
ทุกขะโรคะ ภายัง วิวัณชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโสภ สัพพะโรค สัพพะภย สัพพะเคราะห์
เสนียดจัญไร วิวัณชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภาวันตุ เต รักขันตุ สຸรักขันตุฯ

หมายเหตุ : ถ้าสวดให้ตนเองเปลี่ยน เต เป็น เม

อิมส์มิง มงคลจักรวาท

อิมส์มิง มงคลจักรวาททั้ง ๘ ทิศ ประสิทธิ จงมาเป็นกำแพงแก้วทั้ง ๗ ชั้น มาป้องกันห้อมล้อมรอบครอบทั่วอนันตตา ราชะเสมานาเขตเต สะมันตา สะตะโยชนะ สะตะสะหัสธานี พุทธะชาละปะริกเขตเต รักขันตุ สຸรักขันตุ.

อิมส์มิง มงคลจักรวาททั้ง ๘ ทิศ ประสิทธิ จงมาเป็นกำแพงแก้วทั้ง ๗ ชั้น มาป้องกันห้อมล้อมรอบครอบทั่วอนันตตา ราชะเสมานาเขตเต สะมันตา สะตะโยชนะ สะตะสะหัสธานี รั้มมะชาละปะริกเขตเต รักขันตุ สຸรักขันตุ.

อิมส์มิง มงคลจักรวาททั้ง ๘ ทิศ ประสิทธิ จงมาเป็นกำแพงแก้วทั้ง ๗ ชั้น มาป้องกันห้อมล้อมรอบครอบทั่วอนันตตา ราชะเสมานาเขตเต สะมันตา สะตะโยชนะ สะตะสะหัสธานี ปัจจะกะพุทธะชาละปะริกเขตเต รักขันตุ สຸรักขันตุ.

อิมส์มิง มงคลจักรวาททั้ง ๘ ทิศ ประสิทธิ จงมาเป็นกำแพงแก้วทั้ง ๗ ชั้น มาป้องกันห้อมล้อมรอบครอบทั่วอนันตตา ราชะเสมานาเขตเต สะมันตา สะตะโยชนะ สะตะสะหัสธานี สັงมะชาละปะริกเขตเต รักขันตุ สຸรักขันตุ.

สักกัถ์ว่า

สักกัถ์ว่า พุทธะระตะนัง
โอสะถัง อุตตะมัง วะรัง,
หิตัง เทวะมะนุสสานัง
พุทธะเตเชนะ โสตถินา,
นัสสันตูปัททะวา สัพเพ
ทุกขา วูปะสะเมนตุ เต,

สักกัถ์ว่า ธัมมะระตะนัง
โอสะถัง อุตตะมัง วะรัง,
ปะริหาหุปะสะมะนัง
ธัมมะเตเชนะ โสตถินา,
นัสสันตูปัททะวา สัพเพ
ภะยา วูปะสะเมนตุ เต,

สักกัถ์ว่า สังฆะระตะนัง
โอสะถัง อุตตะมัง วะรัง,
อาหุเนยยัง ปาหุเนยยัง
สังฆะเตเชนะ โสตถินา,
นัสสันตูปัททะวา สัพเพ
โรคา วูปะสะเมนตุ เต.

เพราะทำความเคารพพระพุทธันนะ
อันเป็นดังโอสถอันอุดมประเสริฐ
เป็นประโยชน์แก่เทพยดาและมนุษย์ทั้งหลาย
ด้วยเดชแห่งพระพุทธเจ้า โดยสวัสดิ
ขอสรรพอุปัทวะทั้งหลายจงพินาศไป
ขอทุกข์ทั้งหลายของท่านจงสงบไป
เพราะทำความเคารพพระธรรมันนะ
อันเป็นดังโอสถอันอุดมประเสริฐ
สำหรับระงับความกระวนกระวาย
ด้วยเดชแห่งพระธรรม โดยสวัสดิ
ขอสรรพอุปัทวะทั้งหลายจงพินาศไป
ขอภัยทั้งหลายของท่านจงสงบไป
เพราะทำความเคารพพระสังฆันนะ
อันเป็นดังโอสถอันอุดมประเสริฐ
ควรแก่การบูชา ควรแก่การต้อนรับด้วยวัตถุ
ด้วยเดชแห่งพระสงฆ์ โดยสวัสดิ
ขอสรรพอุปัทวะทั้งหลายจงพินาศไป
ขอโรคทั้งหลายของท่านจงสงบไป

อะภะยะปะริตร

(กล่าวนำ) หันทะ มะยัง อะภะยะปะริตตัง ภาณามะ เส.

(รับ) ยันทุนนิมิตตัง อะวะมังคะลัญจะ,	กลางชั่วร้ายอันใด อวมงคลอันใด
โย จามะนาโป สะกุณัสสะ สัทโท,	เสียงนกเป็นที่ไม่ชอบใจอันใด บาปเคราะห์
ปาปคคะโห ทุสสุปินัง อะกันตัง,	อันใด และความฝันชั่วอันไม่พอใจอันใดมีอยู่
พุทธานุภาเวนะ วินาสะเมนตุ.	ขอสิ่งเหล่านั้นจงถึงความพินาศไป
	ด้วยอานุภาพพระพุทธเจ้า
ยันทุนนิมิตตัง อะวะมังคะลัญจะ,	กลางชั่วร้ายอันใด อวมงคลอันใด
โย จามะนาโป สะกุณัสสะ สัทโท,	เสียงนกเป็นที่ไม่ชอบใจอันใด บาปเคราะห์
ปาปคคะโห ทุสสุปินัง อะกันตัง,	อันใด และความฝันชั่วอันไม่พอใจอันใดมีอยู่
ธัมมานุภาเวนะ วินาสะเมนตุ.	ขอสิ่งเหล่านั้นจงถึงความพินาศไป
	ด้วยอานุภาพพระธรรม
ยันทุนนิมิตตัง อะวะมังคะลัญจะ,	กลางชั่วร้ายอันใด อวมงคลอันใด
โย จามะนาโป สะกุณัสสะ สัทโท,	เสียงนกเป็นที่ไม่ชอบใจอันใด บาปเคราะห์
ปาปคคะโห ทุสสุปินัง อะกันตัง,	อันใด และความฝันชั่วอันไม่พอใจอันใดมีอยู่
สังฆานุภาเวนะ วินาสะเมนตุ.	ขอสิ่งเหล่านั้นจงถึงความพินาศไป
	ด้วยอานุภาพพระสงฆ์

ที่มา : พระไตรปิฎก พระสุตตันตปิฎก ทีฆะนิกาย มหาวรรค

เทวตาอุโยชนะนาคา

(กล่าวนำ) หันทะ มะยัง เทวตาอุโยชนะนาคาโย ภาณามะ เส.

(รับ) ทุกข์ปิตตา จะ นิททุกขา	ขอสัตว์ทั้งหลายที่ประสบทุกข์ จงพ้นจากทุกข์
ภะยัปิตตา จะ นิพภะยา,	ที่ประสบภัย จงพ้นจากภัย
โสกะปิตตา จะ นิโสโกกา	และที่ประสบโศก จงพ้นจากความโศก
โหนตุ สัพเพปิ ปาณิน.	เสียเถิด
เอตตาวะตา จะ อัมเหติ	ขอเหล่าทวยเทพทั้งหลาย
สัมภะตัง ปุญญะสัมปะทัง,	จงได้อนุโมทนาซึ่งบุญสมบัติ
สัพเพ เทวานุโมทนต์	อันข้าพเจ้าทั้งหลายได้สร้างสมไว้แล้วนี้
สัพพะสัมปัตติลิทธิยา.	เพื่อความสำเร็จแห่งสมบัติทั้งปวง
ทานัง ทะทนต์ สัทธาเย	มนุษย์ทั้งหลายจงให้ทานด้วยใจศรัทธา
ลีลัง รักขันตุ สัพพะทา,	จงรักษาศีลในกาลทั้งปวง
ภาวนาภีระตา โหนตุ	จงเป็นผู้ยินดีในการภาวนา
คัจฉันตุ เทวตาคะตา.	ทวยเทพทั้งหลายที่มาแล้วขอเชิญกลับเถิด
สัพเพ พุทธา พระลัปปิตตา	ด้วยพลธรรมแห่งพระพุทธเจ้าทั้งหลาย
ปัจเจกานัญจะ ยัง พะลัง,	ด้วยพลธรรมแห่งพระปัจเจกพุทธเจ้าทั้งหลาย
อะระหันตานัญจะ เตเชนะ	และด้วยพลธรรมแห่งพระอรหันต์ทั้งหลาย
รักขัง พันธามิ สัพพะโส.	ขอจงคุ้มครองรักษาโดยประการทั้งปวงเถิด

นักขัตตะยักกะภูตานัง

นักขัตตะยักกะภูตานัง	ความป้องกัน บาปเคราะห์ทั้งหลาย
ปาปคคะหะนิวาระณา,	แต่สำนักแห่งเหล่านักขัตร์ ยักข์
	และภูตได้มีแล้ว
ปะริตตัสถานุภาเวนะ	ด้วยอาณูภาพแห่งพระปริตร
หันท์วา เตสัง อุปัททะเว.	จงกำจัดเสียซึ่งอุปัทวะทั้งหลายแต่สำนัก
	แห่งนักขัตร์ ยักข์ และภูต เหล่านั้น
	(๓ จบ)

อนุโมทนาวิธี

ยะลา วาริระหา ปุรา	ห้วงน้ำที่เต็ม ย่อมยังสมุทรสาครให้
ปะริปุเรนติ สาคะรัง,	บริบูรณ์ได้ฉั่นใด
เอวะเมวะ อิโต ทินนัง	ทานที่ท่านอุทิศให้แล้วแต่โลกนี้
เปตานัง อุปะกัปปะติ.	ย่อมสำเร็จประโยชน์ แก่ผู้ที่ละโลกนี้ไปแล้ว
อิจฉิตัง ปัตถิตัง ตุมห์หัง	ขออภิญญาผล ที่ท่านปรารถนาแล้ว ตั้งใจแล้ว
จิปปะเมวะ สะมิชณะตุ,	จงสำเร็จโดยฉับพลัน
สัพเพ ปุเรนตุ สังกัปปา	ขอความดำริทั้งปวง จงเต็มที่
จันโท ปันณะระโส ยะลา,	เหมือนพระจันทร์วันเพ็ญ
มะณิ โชติระโส ยะลา.	เหมือนแก้วมณีอันสว่างไสว ควรยินดี.
	(รับพร้อมกัน)

สัพพีติโย วิวัชขันตุ	ความจัญไรทั้งปวง จงบำราศไป
สัพพะโรโค วินัสสะตุ,	โรคทั้งปวง (ของท่าน) จงหาย
มา เต ะวัตวันตะราโย	อันตรายอย่ามีแก่ท่าน
สุชี ทีฆายุกโก ะวะ.	ท่านจงเป็นผู้มีความสุข มีอายุยืน
สัพพีติโย วิวัชขันตุ	ความจัญไรทั้งปวง จงบำราศไป
สัพพะโรโค วินัสสะตุ,	โรคทั้งปวง (ของท่าน) จงหาย
มา เต ะวัตวันตะราโย	อันตรายอย่ามีแก่ท่าน
สุชี ทีฆายุกโก ะวะ.	ท่านจงเป็นผู้มีความสุข มีอายุยืน
สัพพีติโย วิวัชขันตุ	ความจัญไรทั้งปวง จงบำราศไป
สัพพะโรโค วินัสสะตุ,	โรคทั้งปวง (ของท่าน) จงหาย
มา เต ะวัตวันตะราโย	อันตรายอย่ามีแก่ท่าน
สุชี ทีฆายุกโก ะวะ.	ท่านจงเป็นผู้มีความสุข มีอายุยืน
อะภิวาทะนะสีลิสสะ	ธรรม ๔ ประการ คือ อายุ วรรณะ
นิจจัง วุฑฒาปะจายีโน,	สุขะ พละ ย่อมเจริญแก่บุคคลผู้มี
จิตตาโร รัมมา วัฑฒันติ	ปกติกราบไหว้ มีปกติอ่อนน้อม
อายุ วัณโณ สุขัง พะลัง.	ต่อผู้ใหญ่เป็นนิตย์.

หมายเหตุ : ยะถา วาริระหาฯ เป็นคำกล่าวของพระปัจเจกพุทธเจ้า ให้พรในเวลาบิณฑบาตทาน

สัพพีติโยฯ เป็นคำกล่าวอวยพรของทวยเทพแก่สุเมธดาบสโพธิสัตว์ ในชาติที่ได้รับ
คำพยากรณ์จากพระทีปังกรพุทธเจ้า

อภิวาทะนะสีลิสสะฯ เป็นบาลีภาษิตในเรื่องอายุวัณณะกุมาร (อรรถกถาธรรม)
แสดงอานิสงส์ความเคารพนบถต่อผู้ใหญ่เป็นเหตุให้อายุยืน

มงคลจักรวาฬน้อย

สัพพะพุทธานุภาวณะ	ด้วยอาณุภาพ แห่งพระพุทธเจ้าทั้งปวง
สัพพะธัมมานุภาวณะ	ด้วยอาณุภาพ แห่งพระธรรมทั้งปวง
สัพพะสังฆานุภาวณะ	ด้วยอาณุภาพ แห่งพระสงฆ์ทั้งปวง
พุทธรัตตะนัง ธัมมะระตะนัง	ด้วยอาณุภาพ แห่งรัตนะ ๓ คือ พุทธรัตนะ
สังฆะระตะนัง ติณณัง ระตะนัง	ธรรมรัตนะ สังฆรัตนะ
อาณุภาวณะ	
จะตุราสีติสะหัสสะ	ด้วยอาณุภาพ แห่งพระธรรมชั้น
ธัมมักษันธานุภาวณะ	๘ หมื่น ๔ พัน
ปิฎกัตตะยานุภาวณะ	ด้วยอาณุภาพ แห่งพระไตรปิฎก
ชินะสาวะกานุภาวณะ	ด้วยอาณุภาพ แห่งพระสาวกของพระชินเจ้า
สัพเพ เต โรคา	สรรพโรคทั้งหลายของท่าน
สัพเพ เต ภะยา	สรรพภัยทั้งหลายของท่าน
สัพเพ เต อันตะรายา	สรรพอันตรายทั้งหลายของท่าน
สัพเพ เต อุปัททะวา	สรรพอุปัทวะทั้งหลายของท่าน
สัพเพ เต ทุนนิมิตตา	สรรพนิมิตร้ายทั้งหลายของท่าน
สัพเพ เต อะวะมังคะลา	สรรพอวมงคลทั้งหลายของท่าน
วินัสสันตุ,	จงพินาศไป
อายุวัฑฒะโก	ความเจริญอายุ
ธนะวัฑฒะโก	ความเจริญทรัพย์
สิริวัฑฒะโก	ความเจริญสิริ
ยะสะวัฑฒะโก	ความเจริญยศ
พะละวัฑฒะโก	ความเจริญกำลัง
วันณะวัฑฒะโก	ความเจริญวรรณะ

สุขะวิฑณะโก
โหตุ สัพพะทา.
ทุกขะโรคะภะยา เวรา
โสกา สัตตุ จุปัททะวา,
อะเนกา อันตะรายาปี
วินัสสันตุ จะ เตชะสา.
ชะยะสิทธิ ณะนัง ลาภัง
โสตถิ ภาคังยัง สุขัง พะลัง,
สิริ อายุ จะ วัฒนโณ จะ
โมคัง วุฑฒิ จะ ยะสะวา.
สะตะวัสสา จะ อายุ จะ
ชีวะสิทธิ ะวันตุ เต.

อะวะตุ สัพพะมังคะลัง
รักขันตุ สัพพะเทวะตา,
สัพพะพุทธานุภาเวนะ
สะทา โสตถิ ะวันตุ เต.

อะวะตุ สัพพะมังคะลัง
รักขันตุ สัพพะเทวะตา,
สัพพะธัมมานุภาเวนะ
สะทา โสตถิ ะวันตุ เต.

อะวะตุ สัพพะมังคะลัง
รักขันตุ สัพพะเทวะตา,
สัพพะสังฆานุภาเวนะ
สะทา โสตถิ ะวันตุ เต.

ความเจริญสุข
จงมี (แก่ท่าน) ในกาลทั้งปวง
ทุกข์โรครภัย และเวรทั้งปวง
ความโศก ศัตรู และอุปัทวะทั้งหลาย
ทั้งอันตรายทั้งหลายเป็นอเนก
จงพินาศไปด้วยเดช
ความชนะ ความสำเร็จ ทรัพย์สินลาภ
ความสวัสดิ ความมีโชค ความสุข กำลัง
สิริ อายุ และวรรณะ
โรคะ ความเจริญ และความเป็นผู้มียศ
และอายุยืน ๑๐๐ ปี
และความสำเร็จกิจในความเป็นอยู่จงมีแก่ท่าน
ขอสรรพมงคล จงมีแก่ท่าน
ขอเหล่าเทพดาทั้งปวง จงรักษาท่าน
ด้วยอานุภาพแห่งพระพุทธานุภาพทั้งปวง
ขอความสวัสดิทั้งหลาย จงมีแก่ท่าน ทุกเมื่อ
ขอสรรพมงคล จงมีแก่ท่าน
ขอเหล่าเทพดาทั้งปวง จงรักษาท่าน
ด้วยอานุภาพแห่งพระธรรมทั้งปวง
ขอความสวัสดิทั้งหลาย จงมีแก่ท่าน ทุกเมื่อ
ขอสรรพมงคล จงมีแก่ท่าน
ขอเหล่าเทพดาทั้งปวง จงรักษาท่าน
ด้วยอานุภาพแห่งพระสงฆ์ทั้งปวง
ขอความสวัสดิทั้งหลาย จงมีแก่ท่าน ทุกเมื่อ

ธมฺมกาโม
ผู้ชอบธรรม

ภว โหติ
เป็นผู้เจริญ

ธมฺมเทสสี
ผู้ซังธรรม

ปราภโว
เป็นผู้เสื่อม

พุทธพจน์